

سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی

اداره مخطوطات

نام کتاب علاج الاراضی
 مؤلف متن محشی
 شارح مترجم
 تاریخ تحریر ۱۹۶۱ م. نوع خط نسخه نستعلیق تحریری تعداد سطر ۱۵
 نام کاتب جنگ باز
 موضوع طب زبان فارسی عدد اوراق
 طول ۶۵ عرض ۱۶ شماره عمومی ۴۳۱۰۴
 وقفی / خریداری آستان قدس تاریخ وقف شهریور ۱۹۹۰
 ملاحظات از ملکانی

۱۴۷

السرته

الراکون

السرابطا

شرعی و قوی

تبارک ۱۹۲۱ ۴ الراقم جنگ باز خط

تمام شده است خطوط
 اندیشیده شده نه برکنار آمدن در میان

علاج هر مرض راجع با سرته یا ماده یا سرته کسب سبب تدارک کننده در نه غلطی خود را
علاج چشم بر هر جایی نبایک چه آنکه چشم عضو است اشرف است بهاد که نقصان پیدا نشود
روشن باد که چشم مرکب است از قسمت طبقه و سیم و طوبیت و یک عصبه مجوفه
 که محل نور است در وسط آمده و تا جلده پیر رسیده اشباح که درین رطوبت منطبع
 میگردد و در عصبه تنادی میشود و با سره درک آن می نماید باذن الله تعالی دیگر
 طبقات و رطوبات گردد و پیش اینها پناه مانده واقع اند اکنون بدانکه آنچه محاسن
 بواسطه و به لمس در می آید طبقه ملته و طبقه قرینه است تا آنجا که پس از ملتحمه
 و آنجا که سیاه قرینه است بهر دو با هم ملتحمه شده اند و اینان طبقه عنیه است و طبقه
 مندرگور و نلیس است و بدون حدقه از رت و الاقرنیه شفاف و پدید واقع
 شده و در وسط عنیه ثقبه است از جهت خروج نور و عبور اشباح به
 جلده و محل حدوت نزول الها بر همین ثقبه است و بعد عنیه رطوبت بیضیه است
 و پس از بیضیه طبقه عنکبوتیه است و آنرا پس از عنکبوتیه رطوبت جلده است
 و بعد از رطوبت جلده رطوبت راجیه است پس ثقبه پس طبقه مشیمه پس
 طبقه صلبیه که محاسن مقرر کاسه چشم است بهر طبقه و رطوبت مرطوبت که مختص
 شده آنچه نام دارد درین می باشد و فائده در بیان معرفت مزاج چشم بدانکه
 مزاج اصلی خاصه چشم گرم و تر است و اگر نه چنان بود مزاج صده نباشد و نشانی اگر
 چشم سرعت حرکت و ظهور و رگها و حرارت ملته و حرارت لون او است و نشانی سردی
 صده این و نشانی گرمی چشم بسیار و خشک و اشک است و بزرگی چشم و نشانی خشکی

الکرتک بحکم مالک جند بانہیں

الکرتک دعوہ کریمہ دعوہ

الکرتک از دور

شرع دقیا کر فرشتہ مرشد

تبارک ۱۱۲۱ ۴ الراقم جند بان خط

تمام شد راست خطوط

اندیشہ شدہ نہ بر نہ راد نہ در میان

علاج ہر مرض راجح با سہ یا مادہ یا سہ یکسب سبب تہ ارک کنندہ ورنہ غلطی خورد

علاج چشم ہر جہاں نبایک چہ کہ چشم عضوے اشرف است بہاد کہ نقصان پیدا شود

روشن یاد کہ چشم مرکب است از صفت طبقہ و سہ رطوبت و یک عصبہ مجوفہ

کہ محل نور است در وسط آمدہ و تا جلدیہ رسیدہ اشباح کہ درین رطوبت منطبق

میل و نہ در عصبہ تنادی میشود و با صرہ درک آن می نماید باذن اللہ تعالی دیگر

طبقات و رطوبات گرد و پیش اینہا پناہ مانند واقع اند اکنون بدانکہ آنچه محاس

ہواست و بہ لمس درمی آید طبقہ ملتہ و طبقہ قرینہ است تا آنجا کہ پس است ملتہ

و آنجا کہ سیاہ قرینہ است بہر دو با ہم ملتہ شدہ اند و اینان طبقہ عنیبہ است و طبقہ

منذ کور زلیں است و تان حد قہ از ورست والا قرینہ شفاف و پدید واقع

شدہ و در وسط عنیبہ ثقبہ است از جهت خروج نور و عبور اشباح بہ

جلدیہ و محل حدوث نزول السائر بحین ثقبہ است و بعد عنیبہ رطوبت بیضیہ است

و پس از بیضیہ طبقہ عنکبوتیہ است و اندہ و پس از عنکبوتیہ رطوبت جلدیہ است

و بعد از رطوبت جلدیہ رطوبت رجاہیہ است پس طبقہ مشعہ پس

طبقہ صلبیہ کہ محاس مقہر کاسہ چشم است بہر طبقہ و رطوبت مرصہاے کہ تخت

شدہ اینچہ نام دارد و درین نہ کہ میشود و فائدہ در بیان مہرقت مزاج چشم بدانکہ

مزاج اصلی خاصہ چشم گرم و تر است و اگر نہ چنان بود مزاج چہ بنامہ و نشان گرمی

چشم سرعت حرکت و ظہور رگہا و وارت ملتہ صرحت لون او است و نشان سردی

ضد این و نشان ترئی چشم بسیاری چرک و اشک است و بد رنگی چشم و نشان خشک

نخه حب قوتا یا
فیقرایدم ترید سفید سقمونیا مشوی

اسطوخودوس بریک نیم درم شحم خنظل ثلث درم

جمله یک شربت سیست ۱۲

ووج مر یا وزنجبیل مر یا وکندر باشد مفید است

و از آب سرد اجتناب لازم باشد و ترطیب بادمان در سوداوی

واجب و در سو مزاج فارسیان تعدیل بمعدیات و مرطبات

کافی است ۱۲

سنبل ۱ پیلدرد ۲ تمشیدی ۳ برگ گسرخ ۴ گاوزبان ۵

بادیان ۶ گل بنفشه ۷ مهری ۱۲

زنجبیل ۱ خنظل ۲ ترید سفید ۳ و تخم گند ۴ و تخم خربزه ۵

مغز بادام ۶ یاروغن بادام ۷ از لسته ۸ سبزه ۹ سبزه ۱۰ سبزه ۱۱ سبزه ۱۲
جوان ۱۲

در بیان سبب و سبب خوابی گرانست در کثرت دراز و در کیفیت قوی
بیشواری پیدا نشود و انواعه تقهه نوع اول سبب است که سو مزاج
بار پیدا نشود و هیچ یک از اخطا سبب او نباشد علامت او آنست
که خوابی که بعد از سه ساعت در غایت شدت که پس در سیه باشد
یا عقب او دیمه مخدیره مثل افیون و غیره که خورد و با مشه و رنگ
روی مائل به سرنگ و کمبودی باشد و نبض صلب و با تفاوت باشد و سفیدی
زبان و سفیدی رنگ روی باشد علاج تبیه مسخن از ادویه حاره مثل ترباق
اربع تناول نمایند و از خوردن میوهائی که در او از نوشیدن آب بسیار اجتناب
لازم دارد نوع دوم سبب است که طوبیت خام در مقدم دماغ پیدا شود و علامت
او خواب گران که پیدا نشود و بزرگ بسیار و گران در سر و سفیدی زبان
و کاهلی و نسیان و قلت تمیز و نبض موجی باشد علاج قی نمایند یا حقه
یا حب قوتا یا وایارج و آنچه در صداع باغمی مذکور شد بدان تنقیه دماغ
نمایند و بمحاجین دفع باغمی نمایند و مثل ماء الحیوة و ماء الفل و کافور
و آب شیره گرم بعد از آن میل نمایند و روغنهای گوناگون را بایند و باقی
علاج او علاج سه سام بار و است در بیان ف و فکر و ذکر و تخم این رفوع
نوع اول در ف ذکر این نسیان است و دو قسم میشود قسم اول در نسیان
که از سو مزاج بار و طب و غلبه و طوبیت که بر او خورد دماغ بود حادث گردد
علامت او خواب بسیار و گران در سر فاصه در پس سر و بیرون آمدن
طوبیت از بینی و دکان علاج حقه جاده و بشود حب ایارج و طبع

و اسطوخودوس از هر یک دو مثقال باد و از ده مثقال مثقال عسل معجون سازند
 و بسوزند و آب گرم میل نمایند و اگر درد سال باشد پنجه و زنا سبب است و عاقره
 و موینج و جبین و پوت بیخ کبر از هر یک نیم درم بگویند و لعل مثقال
 و آب بقا ده مثقال و گلاب سه قاشق و قد رسد آب آینه نماید و غرغره
 سازند و عطسه او رند بفلفل کنندش و جود ریره از هر یک پنج مثقال نرم
 بگویند و در پیش بینی دارند تا عطسه آرد یا آب پودینه و آب جقند آینه
 اندکی در بینی بچکانند عطسه می آید و سیاه دانه و پودینه و جذبه سرد
 از هر یک اندکی نرم بگویند و بسوزند یا روغن بادام آینه در بینی بچکانند
 دماغ پاک سازد و یا بونه و آطیل الملک در آب جوشانند و در حمام سر
 یا آب انیسون بشویند و سکنجبین عسل از سه که عنصل درین علت فائده
 کلی دارد و این علت بر این جهت کبر سن بسیار میشود این معجون مناسب است
صفت آن کند را اگر سعد دار فلفل زنجبیل فلفل سیاه جوز بو یا از هر یک
 سه مثقال نرم کوفته یا در چهار دانگ عسل آینه شربت درم تا یک مثقال
 میل نمایند و عقل و ذهن را فائده کلی دارد خواب بسیار بعد از طعام مخصوصاً
 اگر اتلا باشد ضرر کلی دارد و غذا گوشت کبک و کبوتر و خرد آب بر روغن جوز یا روغن
 دانه زردالو و گوشت مرغ صحرایی که قرنا دل گویند مناسب جوهر دماغ است ۱۲
قسم دوم در ف ذکر که سبب برودت و بیوست باشد علامت او بیخوابی
 دائم و فکری بینی و کله و شوارسی تحکم نمودن و در بعضی اوقات خیال نمایند
 که خناق شده است سبب برودت که بر وسط دماغ غالب شود بلاوت

و در عونت و رعونت بمثل آنچه بر اثر است کنی را میشود **علاج** در عین نزد
و در عین سوسن بعد از تراشیدن سر بمالند و با بونه و بنفشه و آملیل لملک آب
بجوش نهند و آب آنرا صاف نموده در حمام ریزند بوعذ مای گرم تر میل
نمایند و گوشت مرغ فریب و مادر اللی و انک ثلث فائد دارد **در بیان**
ف **د فکر** علامت او آنست که ممکن نبود که فکر هیچ شیئی کند و گاهی نمودن
در آن فکر جزئی نمایند و نقصان و بطلان حفظ **علاج** آنست اشیائی که
قوت حافظه را دفع رسانند میل نمایند و این معجون فائده طای دارد
خلط دار فلفل اگر در جینی حرقه پس از یک یا پنج نشقال جز بویاد و مشقال
ضعف از دوزمشک آملی آملی پنج نشقال نرم کوفته و پیخته به یا چهار نانک میل
کف گرفته آملی پیخته شربت بنی مشقالی اختیار نمایند جود مانع را قوت دهد
در بیان تخمیل در بیان ف **تخمیل** آنکه ضعیف یا نقصان در امور
تخمیل واقع شود یا باطل شدن بمرتبه که صورت محسوسات از خاطر
میرود چنانچه در خواب یا در بیداری و اکثر فاد تخمیل از بیست میباشند
و از رطوبت کمتر میشود و گاهی چنان واقع شود که چیزی خارج که وجود
ندارد بسبب غلبه خلط مراری که بر مقدم دماغ است تخمیل نمایند اشیاء را
بدین طریق و این بواسطه و است که از قبیل بطلان و نقصان **علاج**
تشنه دماغ بمطبوخ بلیه و حقنه نرم فائد دارد و در طلا و دروغها گاهی

خدا و تخمیل در تنها گرم موجب اختلاط عقل میشود و در خلط از همدل و گلاب و آب
 کشنه تر و در قطره که در شیشه گرفته در پیش و طایع دانه و شیر عورت برین
 سر ریزند و پاهار ارباب بوی و بنفشه و بوس گندم در آب جوش نهند و بشویند
 و روغن بنفشه یا بادم و پاکو که در بوسین مالند و غذای گوشت مرغ
 فربه و شور پائی چرب سازند و دماغ را بقرص بنفشه که مذکور میگردد
 پاک نمایند **صفت آن** بنفشه خشک شقالی پودت بلبله درم رب السوس
 نیم درم محو و مشوی دانکی کوفته قرص در اول شب یا در وقت سحر
 بجلاب بنفشه یا شربت قند آینه میل نمایند **۱۲ در بیان سده کبد و سبب**
و سبب سده کبد تنگی در گها بارگی عروق بود در اهل خلقت و بسیار است
که بسبب غلظت ماده و تناول غذای غلیظ چیزه در گها لزوج شود و
بحرکت بود از طعام و حمام و خوردن شراب عقب طعام و بسیار باشد
که سبب سده خوردن آبهای بد میشود و نوع اول در سده که حادث گردد در کبد
از ماده غلیظ لزوج علامت او گرانی در کبد بی درد اگر سده در جانب محب بود
بول اندک و رفیق باشد و اگر در جانب مقرب بود بر از بسیار سفید باشد و یگر آنکه
خون در بدن صاحب سده کم بود و رنگ و مائل بزرگی باشد مثل کسی که
بر قان شده و بسیار است که فیق النفس بود از جهت مشاکت کبد یا اعضاء
نفس علاج اگر سده در جانب محب بود دار و مائی در دهند و اگر در است و گرمی
غالب بود در است سرد دهند مثل آب کاسنی یا آب لسان الحمل یا گنجبین و غیره

لکنجبین **صفت سبب سبب** که بکشاید پوست بیخ کرفس و تخم خرمن
 و تخم حاص و تخم خیار نیم کوفته از هر یک برابر بگیرند و در سه که و گلاب و آب
 جوش نهند و نقد قوام آورده میل نمایند و آب کرفس و آب ترب کاسنی
 از اینها آینه لکنجبین و بادیان و سرخس و اگر سردی غالب باشد شرا از تخم
 کرفس و انیسون و بادیان لکنجبین عسل اختیار نمایند **صفت آن** ماء
 الاصول بادیان پودت بیخ کبر از هر یک چهار مثقال انیسون و تخم کرفس
 از هر یک و مثقال گل سرخ و تخم حلب و پیر سیاوشن از هر یک سه مثقال موینر فانه
 بیرون کرده پنجاه عدد و انجیره عدد و جوش نهند و بهفتاد مثقال قند لقوام
 آوند و قرص انبر یا ریس قرص لک و دالاکر کم فائده دارد و غذای آب نخود و اگر
 قوت صغیر بود گوشت مرغ و گو سپند جوان و مسهل بعد از نصف ماده و مناسب
 آن است که مسهل خفیف دهند برین موجب اریار ج قیقر درم غار یقون
 بسفایک از هر یک نیم درم انیسون دانکی و یگر اریار ج قیقر مثقالی ریوند
 نمک بندی از هر یک نیم درم **صفت مطبوعی** که سده بکشاید و رطوبات دفع
 نماید بلبله سیاه و پودت بلبله کابلی از هر یک سه مثقال افنتین و شرب
 و انیسون و زراوند و بسفایک نیم کوفته از هر یک دو مثقال از سبب متقی
 پنجاه عدد و غناب و پستان از هر یک یک عدد و جوش نهند و به هشتاد مثقال شربت
 اختیار نمایند و اگر مطبوع افتیمون دهند و آب جب جبن و حقه فائده دارد بعد از آن
 عمل مسهل و معجون که مقوی جگر بود مثل خبطیا نود و دالاکر کم داین معجون نفع دارد

بولت بیخ کاسنی و در چین از هر یک سه درم افستین و انیسون از هر یک دو درم مصطلی
 و سه خسی از هر یک مثقالی و عفران درم نریم کوفته غسل سه وزن ادویه هر روز ز مثقالی میل
 نماید و غذای گوشت عصاره نماید دارد و ضماد برین موجب سازند که روایشت
 و انیسون و زعفران بروغن نارودین یا روغن گل و چربن مرع و بیل سازند و بر
 جگر گذارند **نوع دوم رسیده** که از اشیاء قابضی حادث شود **علاج** و آنست
 که چیزهای مرطوب و هسته مثل شیر و شکر و غیره بر روغن بادام و شوریائی مرع
 قریه و قلیه که دو انار دینند دیگر رسیده از جهت عشق رگهای کبدی یا شیه چیزهای
 مفتوح و شربت بزوری که در وی یونند یا منده و حب ریونند و پخته در میان **میان** نه و آن
مشتمل بر چند فصل است فصل اول در اوام و این **نوع اول** است که حادث
 گردد از خون یا ضربه یا نقطه یا حصار خسته از گرده در آمدن بشت نه و مجیب الم کشن
 علامت او درد شدیدی و تب و تشنگی و سه دی اطراف و نفیحه ریانه و در عظم بود و جبین
 و بر از و انتفاخ خاصه او خانه و اگر عظم نبود بیرون آمدن بول قطره قطره و اگر بول در دست
 کم منفی نگردد مملکت است **علاج** فصد فصد با سلیق بقدر قوت و اگر درم نماید از پسته ا
 رگ البصر گشاید و ضماد و عسلین یا ادرع گذارند چه که عرق عصاره بانی است اسفندانه
 یا صوفی بروغن بنفشه گرم گزارند و بنفشه و گل خیره و بایونه و اردو آب عنب الثعلب
 و بعد از یک هفته تخم کتان و اردو با قلی مثلث ملا سازند و ضماد شلفم بخته باب چند رسیده
 و در او المسک معوم روغن آینهخته نمایند و آب زن که در حلیه و تخم کتان و بایونه و اذخر
 و سعد و سنبل و شانه پخته یا شمشاد و بایونه فصد آب عنب الثعلب که در و مفر فلوس حل نموده یا شند
 و حقه لیس نماید دارد و در مجرای قصبه لوب اسپهول شیر عذرت پیکانند و آب شک
 جو یا مفر فلوس لیس در و میدید ما را نفیج می نمایند و مشانه دادیم بروغن بنفشه

بایوند روغن بایونه بمالند و شیره تخم خیارین و خرقه بشریت بنفشه و غذای گوشت
 مرع و ماش مقیده و اسفناخ **نوع دوم** در ورم مشانه که ماده صفرا حادث گردد
 علامت او درد شدیدی و عطش و تب **علاج** فصد و حقه لیس و ضماد از
 روادع در ابتدا مثل آب انور شفا و تراشه کوه و آب کاسنی و آب حی العالم
 و صند لیس و مایه و بعد از آن محلل از بایونه و آللیل الملک و غیره اضافه سازند و اگر
 در ورم قوی بود مختصات استتصال نماید از قاهر و فقیون تا دانگی و زعفران
 نیم دانگ بروغن بادام طلا نمایند یا صوفی آلوده بردارند و اگر بول محبوس بود
 و آب تخم خیارین و آب که در دینند و بایونه و تخم خرقه نریم کوفته یک شغال سفوف
 فائده مند است و قرص فشنی شش بشریت بنفشه و باقی **علاج** آنست که در نوع
 اول اند که در مش **نوع سوم** در ورم مش نه که حادث گردد از ماده بلغم که از خون
رطب بود علامت او ثقل در مش نه و به شوری بیرون آمدن بول و ضعف
 حد ساقهای و حقه **علاج** فی و حقه حادث و تشنگی در آبی که در ورم زنجوش
 و تمام و بایونه و ورق غار و غیره جوش نیند یا شند و شربت بزوری و در دست
 باب عسل و باب خیار شند و اگر به شوری بول بیرون آید تخم که فوس یا مفر تخم
 خربزه و رب السوس و قند مقدار مثقالی هر روز سفوف سازند و بعد از آن
 شربت سکنجبین یا جلاب بنفشه باب شیر گرم و در مجرای قصبه روغن دادند
 محلل میکنند و غذای مرع بریان **نوع چهارم** در ورم صلبه و مش نه
 علامت او به شوری بیرون آمدن بول و بران **علاج** شربت بزوری و در دست
 پر شیاوشان یا مفر فلوس و روغن بادام و آب زن فائده دارد و ضماد بر گره گذارند
 چنانچه در ورم جگر و گرده منور شد **نوع پنجم** در انتفاخ مش نه و این مش نه است

و از جهت قروح آن و از سبب جرب شدن در می شود و دیگر در مشنه بطریق دیگران
 که بول از زانو مشنه میراند علاج آنست که رات انداخته شود و دوم در مشنه
 که از سو مزاج گرم بود علامت آن درد در موضع مشنه و تشنگی و گزیدن بول
 بسیار را و زردی آن **علاج** شیره خرما و شیره از تخم خیارین و شربت از فلفل
 و بنادوق بنور سی بهین شربت با آب که در شربت سنگین فایده دارد و ضماد سرد
 از آب می العالم و آب انگرشفا و در آبی که در وینفنه و نیلوفر و تخم خیار و غن
 الشلب جوشانیده باشند در آید و در مشنه روغن بنفشه و بنادوق و کدو مالیده و در
 اخیل چکانند و فداقلیه اسفناج و زرد که تخم مرغ بآب انار یا قلیه خیار و آن
 غده انائی گرم اجتناب نمایند **نوع سوم در سو مزاج مشنه که از جهت**
سردی شود سبب آن خوردن اشربه و ادویه سرد و غیره بود علامت او سفیدی
بول **علاج** گل قند عسل و طه لعل صفر و تریاق و خوردن رات و انجیر و مویز فایده
 دارد و روغن سوسن و روغن نرگس و فرقیون در مشنه مالیده و آب شیره گرم و تخم
 بر مشنه و در آید در آید که با بونه و قیصوم و اخیل الملک و مرزنجوش و بنفشه
 جوشانیده باشند و غده اخضر آب و طبخه گوشت کبوتر که میل نمایند **در بیان**
سنگ ریگ مشنه این علی است که بیشتر کودکان را افتد از طفلی تا بتمام بلوغ و مردم
 فرجه را در کرده افتد و مردم را غرور و مشنه واقع گردد و عورت را سنگ در مشنه افتد
 و سبب تولد سنگ در جمله رطوبت لزج است که از طعام غلیظ تولد کند **علامت او**
آنکه بول سفید و رقیق در صافی بود و رسوب خاکسترگون سفید و رسوب گرده
زرد یا سرخ باشد و فرق این است که هرگاه که در گرده و میقولد ران بود پس سنگ
نشان آن بود که سنگ مشنه فرو آید و سنگ مشنه در شکم نماند بلکه آنکه در بیخ مشنه افتد

بول را باز دارد و خد او نه سنگ مشنه پیوسته دست بقصیب خویش می برد علاج
 مشنه به طریق دیگر **علاج سنگ مشنه** گرده نمایند اینها ادویه قوی بکار دارند
 مثل تریاق کبیر و مشنه و و شر و دلیطوس و همچون شبت که سنگ در یک از مشنه
 بریزد **صفت روغن عقرب** که فایده دارد در خسیه مالیده و در اخیل چکانند
 و در مقود بر دارند زراوند و مدحرج و حبیطیاتا و سعد و پورست و بیخ کبر از هر یک
 اوقیه بگیرند که گفته یک رطل روغن بادام تلخ برور بخت یک هفته در آفتاب
 بگذارند بعد از آن صاف نموده عقرب دو هفته درو گزانه و بافتاب بمانند
 پس صاف نمایند بعد از آن استعمال نمایند و اگر بزرگویی و بزرگاله گشته
 و خون او خشک نموده در حمام میل نمایند نفع کلی گفته اند و فاکتور عقرب مقدار
 نیم انگ تا یک انگ بآب راسن یا بدین آب **صفت آن** بسیارشان
 درم بکوشند و بآب آن اختیار نمایند **صفت فاکتور عقرب که سنگ بریزد**
 عقرب را در دیگ آهنی سه پوشیده در تنوری که بسیار گرم نبوده شش ساعت
 که از زانو مشنه برون آرند بکار برند زجاج سوخته مقدار دو و انگ نفع
 گفته اند و اگر زجاج سوخته با کنند شش درم و ذریع یک درم بشار یا ترب یا بنامه
 و خولنی و سیاه و آنه از هر یک در سه لعل یا آب زرب یا آب گرم فایده دارد
 و اگر سردی غالب بود شافیه یا حقه بروغن نار دین یا نقطه سفید یا آب سیاه یا
 روغن عقرب یا آب یادیان و آب چقدر نماید **حبی که سنگ در یک از مشنه**
بریزد **حب بلسان و تخم ترب و پورست** بیخ کبر و بادام تلخ و حب الفار
 و از خرد سعد و سنبل قدر دانا و اشق و مرد سکنیج و مرد سکنیج و مفر تخم
 خربزه و مقل و فلفل و سلج و هرمل و زراوند و ج و حبیطیاتا و اسارون و دیگر

اجزاء برترسم کوفته به و غن بنفشه حب سازند شربت و در دم بود و این شربت
 نفیع دارد و تخم کرفس و بادیان و پیرسوشان را بکوشانند و بکنند میل نمایند
 و آب خک و صحنه عسل و بادام و حبه الهمود یا آب بادیان و آب شرب و آب
 کرفس و آب نخود سیاه یا آب پودینه برسی فائده دارد بقی علاج از حصاهه کلی
 جوید **در بیان سوزش بول این چند نوع است** نوع اول سوزش بول که
 بسبب گزیدن یا بجهت جراحت و سنگ مثانه و گرده شود **علاج او آنست**
 که مذکور شد **نوع دوم** سوزش بول که بسبب حرارت و بور قوت شود
علامت او گرمی مزاج و قاروره رنگین و استعمال رویم و اغذیه گرم باشد
علاج اگر بول بسیار رنگین بود قی یا آب کشک حبه و فصد یا سلیق اگر بالفی نباشد
 یا جی مت پیریش و شربت بنفشه یا القاب اسفول و بنادقینه و ری
 یا شربت خشتی ش و آب کشک حبه و روغن بادام در محل خواب و در دم روغن
 گل باد و در دم اسفول یا تخم زکیان یا آب اندین و شربت کاکبج نفیع کلی دارد
 و از چرمای شور و ترش و تیز اجتناب نمایند و جماع ضرر تمام دارد و غذا
 اسفاناج بگوشت مرغ و زرد تخم مرغ و خالوده از شکسته و روغن بادام
 و تخم خشتی ش و در احلیل شیا ف ایض شربت حل کرده بار و روغن گل بادام
 آینه نمایند چنانکه **صفت بنادق بنور** تخم خیابین تخم کدو و تخم خرفه
 و تخم خشتی ش از یک نیم درم نشسته کثیرا رب السوس از یک مثقال
 بزرالبنج مثقال تخم خربزه کندر صحنه عربی خون بیاوشان از شربت مثقال

تخم کدو درم کل ارمنی دو درم شربت مثقال دو درم میل نمایند **علاج**
 سوزش بول که اگر در مثانه بود منجی لقمه ح مشانه و قروح احلیل
 میشود **دوای دیگر** تخم خربزه و منجی تخم خیابین و تخم کدو و منجی بادام شیرین
 مثقال و شربت از شکسته و رب السوس و کل ارمنی و خشتی ش نیم درم کرده مقدارد
 مثقال بنربت بنفشه میل نمایند و غذای گوشت مرغ و تخم آب و گوشت بنفشه و اگر
 درد عظیم بود اندک فیون و بزرالبنج مخلوط نمایند **در بیان احتیاس بول که آنرا**
 السرو عسل گویند که آنرا السرو عسل گویند یعنی گزفتگی و دشواری بول و این چند نوع است
نوع اول در دشواری بول که از جهت استرفای عضله که عارضت مثانه را
 یعنی گوشت پاره که او مثانه را می شود و پیش بپرون می آید **علامت او آنست**
 که صاحب او بآسانی بول نکند و هرگاه وقت بدشانه او گذارند سخته بول
 بپرون می آید **علاج آنست** که موی نهایی گرم مثل سنجه منیا و سرب و کبر و همچون
 ماده و الحویه و مشه و دیطوس یا آنکه در جینی و سعد و سنبلی و سلیقه و قرفل و بزر باز از
 برکت برابر بکند و لعل بسازند یا نیم کوفته نموده بکوشانند و آب آنرا با سلیق
 میل نمایند و بر مثانه از آن آب گذارند و مثانه را بروغن نار و روغن قسطط بماند
 و اگر خفیه ستر و قرفیون درین روغن آیزند نفیع کلی دارد **نوع دوم در احتیاس**
بول که از جهت گوشت زیادتی که در مجرای بول شده باشد **علامت او آنست**
 که بعد از قروح واقع شود و ثقل در مثانه و در عانه و ردی بود **علاج آنست**
 که در آب زن در آورند و ضماری بلیس از بنفشه و خرفه و بابونه بکوبی و روغن و بط
 گذارند و روغنهای بماند **دیگر دشواری بول** از جهت ورم گرده و مثانه و پشت و پینه
 خون و چسک در مجرای بول و بواسطه یا و غلیظ در مثانه و حبس بول میشود

12

[illegible]

بدان بر که که قطره در گوش استعمال کنند واجب است که نیم گرم باشد **نظیر**
 آنچه که از مالغاب بر سر بدن ریخته اند فاصله بی توقف و تا هر بر آیزن و مالغاب نیز
 اطلاق کنند ۱۲ مایع چیز سائل گویند چون سرکه و شراب ۱۳ **اسکوب** آنکه چیزی سائل
 از فاصله بر بدن ریخته شود یعنی اندک ریخته و بایستد و باز ریخته ابد آنکه با مالغاب می برند
 که غرض مطلق آن آب است و یا بر سر بدن ریخته شود و در وقت احتیاج بجز اسکوب نباید که زیر آنکه لطل قوی التحلیل است با آن اعضا
 مناسب نیست ۱۴ **انگیب** بخار آب گرم بر بدن رسانیدن خود را بکار می گیرند و در زنان مانده
 چنانکه متعارف است که برای آوردن عرق میکنند یا بخار او را بر بدن می کشند و در زنان ۱۵ احتیاج به
 که آنچه که جهت درد گوش انگیب کنند باید در ظرف خرد او را در یک مایع گرم نهاده گوش
 بینی را آن نهند و در بینی احتیاج به چای پیچیده نیست ۱۶ **اکی** و آنکه چیزی گرم بر عضو نهند
 و چون سرد شود باز بر آن نهند و بخار آن را بر عضو خشک بود خواهد و طوبی تاک ۱۷
 به آنکه در ابدان یا بس و هوای یا بس تکمید و طب احسن افضل است و از ابدان رطب و هوای
 رطب تکمید یا بس اولی قریب است ۱۸ **تیس** و این را در من نیز نامند آنکه روغن مالند ۱۹
تمیخ آنکه چیزی را بر بدن بمالند ۲۰ **حقنه** آنکه چیزی را در حلقه انداخته در روده
 رسانند از دبر و در من نه یا در رخم رسانند از دهان قبل و طریقه اش معروف است ۲۱ پوئیده
 نماد که مصلحه در ترن ته ایرت در معالجات مخصوص آنجا که در تریب دوامانی بود
 یا در حوال آن یا معالجات جسمانی است ۲۲ **شاف** آنچه که در اندام ساخته
 در دبر یا در قبل بر دارند یا آب ساینده در چشم کشند ۲۳ یعنی ادویه چند کوفته و با هم آمیخته
 شده مانده در اندام ساخته یا در مغز و مثل همان و غیر تر آنکه با مالغاب بر بدن ریخته و در فاصله
 که جهت قوی بکار برده باید که طول وی شش انگشت معصوم محتاج باشد تا بقولون
 اثر او برسد و در عمل آنکه و همچنین است در مفرج القلوب ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳

فقیله آنکه در اندام ساخته در دبر یا در قبل نهند یا در گوش یا در جرحت و مانند
محول آنکه لته را با ادویه آلوده در قبایح در دبر بر دارند **فرد** جم فو لیکه مخصوص فربج
 زن باشد ۲۴ **کحل** آنکه در چشم کشند **برود** ادویه سرد که آنها را کشیده کرده باشد
 و بچشم استعمال نمایند **دور** ادویه خشک را ساینده و در چشم یا بر جرحت پاشند
پنجو آنکه ادویه را بر زخم یا بر آن که رسیده یا در آن بپزند و در بعضی بپزند و در بعضی
 شکر آنرا بپزند و در بعضی در آن منظر بپوشانند و در بعضی در آن منظر بپوشانند
 طفا رسته که در وسط آن سودا خنوده یا سینه بر کوبند و بپوشانند و در بعضی در آن
 بنفشه یا سفوف پاشند که سر را خ آن مکان را در رخم یا مقعد مرئی بود که در
 مرتفع به محل مقعد درسد **فیه** و آنکه چیزی را بر بدن یا بر بدن پاشند ۲۵
 خواهد آنرا القاب به برسد و یا نه لیکن افضل در استن است جهت مسقط و در اندام
طل آنکه چیزی را بر بدن پاشند که سنگ باشد بر بدن گذارند ۲۶ و عام است که آن چیز را بر پا چاره نهاده
 بر عضو نهند یا بدون پارچه بر عضو یا لته ۲۷ **آیزن** آنکه در روده یا در رخم پاشند
 در ظرف کلات از ده و بیمار را در آن نشاندند ۲۸ **پاشویه** آنکه در آب گرم یا در آب سرد
 درو بسوس کل خطی کل بنفشه پاشند یعنی گندم بسوس چه از مطلق بسوس بسوس اندک
 برار میشود **در بیان سده بجرا** **ساقصیب** و سببش اگر برده بود بود و در شریک
 آید و هر وقت که علاجش فصد است و غیره خرد و تخم خرد پخته و شش شش
 دادن و اسیفول بر روغن بنفشه و بادام بر قصبه نهادن و چون که کف شیان
 ابيض بر روغن گل و زعفران چکانند در احلیل و اگر جمع شده بود اندکی
 افیون نیز آیزند و اگر غده لزج یا سینه که بچکید در احلیل بول بعد از هر وقت

دور بول خلط ظاهر شود و علاجهش در رات دادنت **صفت** در رات چون
 اندرون و تخم که و تخم کرنس و تخم خرپزه و بلیون و بادیان و مالتنه آن
 بنوشند طب ایزد بطبیخ مرغیات چون بایونه و اکلیل و بر بناسف و درز بریش
 و قوننج تنطیل کردن و درین طبیح روغن بایونه قدر سه آیهخته در ق
 نمودن در اخلیل **صفت** در ق و آن انبویه است که از نقره و از ریزه
 میسازند و در اخلیل نهاده و آب او ریخته و در وی انداخته میل و بکشد
 بعد از آن تا آب مذکور بنهایت قشرب فرد تر میرسد و اگر نشوای بود بول
 بقدر بایاید بی وقت بی خوردن بلغم در بول **علاج** اگر نشوای بی رخ قشرب
 بود بعد پسیده از زیر بردن گل بچکا و اگر قشرب اوجع باشد بقیص
 عافین و حی است و از نه ۱۲ **در بیان** و **در** زنجبیل ترب سفید

نمک سفید سناکی برگ گورخ زنجبیل سه اداج کوفته و پیخته و
 ۱۰ تا ۳۰ توله ۳۰ توله ۳۰ توله
 نمک سفید کوفته و پیخته و سه آخر در آب بجا نهند تا که یک پا و آب بماند و بنوشند
جلاب که در تنقید **در عین** است فیکر ترب سفید سقونیاشوی
 اندم نیم درم نیم درم
 اسطوخودوس شخم خنظل جمله یک شربتی است
 نیم درم ۳ درم

جلاب برای اخراج بلغم ترب سفید زنجبیل نمک سفید
 سه درم یک درم نیم درم
 بر سه کوفته و پیخته و سناکی کوفته و پیخته و دو اول را بر روغن بادام چرب کرده
 پس از کوفتن و پیختن **جلاب** است

سناکی بایله زرد ترمیندی ۲ توله ۲ توله ۲ توله ۲ توله ۲ توله ۲ توله
 ۲ توله ۲ توله ۲ توله ۲ توله ۲ توله ۲ توله
سفوف برای اخراج بلغم ترب سفید

در حبس بادیان مسهل قاطعه کبار نبات پر پیچ را کوبیده بعد
 طعام بخورند مرد سگانه و سه مار و طفل را یک مار نافه است **سفوف**
 اشیا آرد قیص **است** بایله بایله سناکی نمک سنگ پر پیچ مساوی کوفته

پیخته سفوف سازند بقا برند **سفوف** اشیا آرد و دفع کنند **در**
 سحاق آله اجوائن زنجبیل سنج فلفل در از فلفل گرد قاطعه زیر ارامان
 قر قفل جمله برابر کوفته پیخته و پیخته آن نبات آیهخته بر صباغ چهار ایک است
 دست تناول نمایند که دفع ریاخ کرده اشتهای آورده **سفوف** به **توله**
شکم و **آرد** و **اشتهای** در نمک سنگ و سیل و مریخ و سونط و زیراد بیاوردانه
 و اجود و انوز ابریان جمله مساوی بسبند قبل از طعام و بعد از طعام بخورند
 باد گوله دفع کنند و آرد و بسیار باز دارد و اشتهای آورده و سیل باشد **آرد** و **شکم**
 باز دارد و **شکم** که از ترس سازند یا از ترس بیاورد و **شکم** که از ترس بیاورد

سوفت که تفتیخته و حکم داد و سختی شکم را نافع است زرباد که بپزند می زنجبیل
گویند کوفته و بپخته بقدر خود چهار سانه و آمله کوفته و بپخته یک کف دست وقت
صبح بآید بخورند بعد از نماز اگر سانه و بپخته و دیگر فواید همین است بقا صله
سب چهار اگر دو صب خورده شود و چنانچه در تمام روز شاز راه و یا بیست
شب خورده شود و قدر سه برین مداومت کند نفی کلی دهند **سوفت که اشیا**
و آمله و الیش بسیار بود بلیله بلیله آمله نمک سیاه سناکی بر یک برابر گرفته
توفته و بپخته بآید بامو که شب سانه و بوقت حاجت مقدار یک لوله یا کم
و زیاده بآید گرم وقت خواب بخورند **سوفت که اسهال و پیش و دفع کند**
بلیله کلک زنجبیل و باد بآید بر یک بر یک کرده و بپخته که بر یک مساوی
توفته کوفته و بپخته بقدر حاجت به اسهال و پیش دفع کند و ماره را که
در شکم بود بکلیل نماید اگر می بلیله کلک بلیله زنگنه از زهر عمل کند
و این را بر زهر و خون بر یک کرده باید تا بپزد و شکم نیز ضم باید کرد و بلیله
زنجبیل یا ن باشد در دفع پیش و خون بوجوب است **فصل در بیان نسیان که دفع**
شور بآن مصلحت و شل و ناسته بکود نه و فواید بپزاید **سوفت**
و زنجبیل هر یک و در کوفته و بپخته بامو و دانه برین کرده بپزند
و هر دو در کجورند **دیگر** پسته مقشر و بویزه دانه برین کرده بپزند
و برابر کوفته و در مقدار خورده شود بعد از بوجوب ریاضت و قلت غذا

و پیریز هر چه بشود و یاد کرد و این بوجوب است اما شش فنی است و الله اعلم
داشته **دیگر** نسیان و زنجبیل و زرد کاه اگر در صبح بخورند بپزند
چیت نسیان که بقا بپست مفید است و جمیع علیل را در ده دانه نسیان است
دیگر اگر در صبح و در چمن بر روز تناول نمایند نسیان را دور و زنجبیل را
بپزند **دیگر** اگر در صبح زنجبیل بر روز تناول نمایند حفظ بپزاید زنجبیل
و **سوفت** که بخورد و بپخته از سر برده آوردن **بکبیل** بقدر دو در صبح
خوردن باد خلیط از شکم دور کند **بکبیل و شکر** بر دو نه خلا کند و بقدر
مقدور بخورد و شکم را بسیار نرم کند **استفاده** بپزاید بپزاید و در
شوا بط عظیم نوشته که استفاد در لفت بپزاید زنجبیل و در
اصطلاح شهر اسرار را نامند و آنرا اخلاص است بپزاید و اخلاص بپزاید
خوانند چنانکه سرپوش و قدیم فکر که پیش و قدر را شخصی فنی کرده برای او
و قدیم مقرر نموده و در رساله عبید الواسع نیز همین است و صاحب
بکبیل اخلاص نوشته که استفاد عبارت از آنست که لفظی را که معنی حقیقی
داشته باشد بپزاید یا شاعر آن لفظ را از معنی حقیقی آن نقل کرده بر چیز
دیگر بکبیل عبارت استعمال نماید از جویست مشابیه است که بیان این هر دو
است با آنچه لفظ زنگنه و آیه بیکای چشم آوردن و کبیل بیکای ذات

و نه بجای که گفتن مثال دیگر از حدیث نبوی صلی الله علیه و آله الفتنه ناکمه لهن
 الله علی من یقفها خواب و بیداری برای لفظ فتنه استعاره واقع
 شده و مثال بد فارسی بیت چشم دولت ز سواد حکمت گشته سینه
 باغ دانش و سواد حساب کرامت گشته زینبر و بعضی از محققین این فن
 چنین تصریح کرده اند که استعاره قسمی از مجاز است و مجاز آنرا گویند که
 لفظ را در غیر معنی اصلی مقبولی و بیک گونه علاقه مناسبی است و استعمال
 کند اگر فیما بین علاقه امر است سوا می تشبیه مثل بیت و نزع بیت یا غیر ذلک
 مجاز مرسل نامند و اگر علاقه تشبیه است آنرا استعاره میگویند و حاصل

استعاره آنست که مشبه را عین مشبه به او عاقلانه اندازند اگر مشبه را امر مرکب
 و مشبه به را امر کور سازند آنرا استعاره یا تصریح نامند چنانچه در بیت
 اسد کما بیت مومش مشک مسا و خنجر من خنجرش + دو لنگر گیسو گمان کشی
 و در لفظ درجه پوشش + و اگر مشبه به را امر مرکب کنند و مشبه را امر کور سازند
 آنرا استعاره یا تشبیه خوانند و استعاره ممکن است گویند و بدان که گاهی
 استعاره محسوس برای شئی محسوس یا شئی بوجده محسوس او یا بوجده
 عقلی او و گاهی استعاره شئی معقول مقول باشد و گاهی استعاره
 محسوس برای شئی معقول یا شئی و گاهی استعاره معقول برای شئی
 محسوس یا شئی

بدان تقسیم با عین لفظ مستعار بود و قسم است اهلیه و تشبیه اهلیه آنست
 که لفظ مستعار را اسم جنس یا شئی مثل استعاره اسد برای مرد شجاع است
 و برای کار خرد و سستی را برای شئی عجم را برای سستی و استعاره تشبیه آنست
 که لفظ مستعار فعل یا شئی یا فعل یا شئی یا اسم جنس یا شئی را در جملی
 مقصدی آن یا شئی چنانکه در بیت مشاب و خنجر من خنجرش +
 و در خیالات استعاره بگریز + تمسک کردن را یا در خنجر استعاره کرده
 و استعاره را دیگر بکنن درین بیت بیت + و من مملکت نخبه و خوش
 تا به تیغ تو نگرید زار + و قلیدین خون تیغ را بگریختن استعاره کرده
 اما تقسیم استعاره باعتبار مجریه و مفعولیه بدین نوع است اول استعاره

مطلقه و آنچنانست که در نیکی از ملاقات و صفات مستعار له
 مستعار منه در آن مذکور نباشد چنانکه درین بیت عبید الواسع
 جیاج بیت شکوفه بر سر شاخ است همچون خار غنای جان + بنفشه
 بر لب جوی است چون چراغ و لاله زلف و القرب جواره استعاره
 نموده و مناسبات مستعار له و مستعار منه بیچلدام مذکور است
 نوع دوم استعاره مجریه است و آن چنانست که صفات و ملاقات
 مستعار له ذکر کنند فقط چنانکه درین بیت فردوسی بیت بنا خنجر زده
 بافت از مثلنا ب + در آویخت از گوشه آفتاب + زلف و اینزه
 استعاره نموده و لفظ ناخن و مثلنا با و آویختن از ملاقات مستعار له است

یعنی زلف درین بیت فاقا بیت از شورش آه من همه شب یادام
 دوش ناخونده چشم را بیدار استغاره نموده و لفظ غنوده را که
 از ملاکات چشم است مذکور ساخت **نوع سوم استغاره در شعر**
 و آن حالت که ملاکات و صفات مستعاره را مذکور سازند فقط مانند درین بیت الزور
 بیت و خنجر آفرم خروج است باغ را چون آئینه بر شمع جوشن است موج
 آئینه را بشو و جوشن استغاره نموده و لفظ عزم و خروج ملائم شمع و جوشن است
 که مستعاره واقع شده و گاهی **نوع چهارم استغاره در شعر** بر وجهی است که
محمّد سیاه در نیمه درین بیت فاقا بیت بر شمع آفرم شمع شب و طفل
 خون بخا در اندازد و آفتاب البطل استغاره نموده و صبا و شب و طفل و لایح
 مستعاره واقع شده و همیشه و خون و شمع و طفل مستعاره و واقع شده
و در شمع استغاره بلیغ تر از کریم و اللّٰه است اما استغاره بالکنایه عبارت
 از ذکر مشبه و اراده مشبه به یا لقب ترینه درین استغاره تخیلیه خواهد بود و
 اگر بفرمایند که با مشبه مذکور چه چیز است از لوازم مشبه به مخدوف ذکر نماید
 پس از مشبه مخدوف مشبه به عبارت از استغاره بالکنایه است و اثبات لوازم
 مشبه به مخدوف برای مشبه مذکور عبارت است از استغاره تخیلیه **نوع پنجم**
قسم آید برای آنکه لوازم مشبه به را در آنرا از برای مشبه
 اثبات می نمایند از آنکه مان برون است یا قوام مشبه به باد است یا تکمیل
 مشبه به مخدوف بر آلت یا دخل در قوام و تکمیل ندارد و مثال اول چنانکه زبان
 قال در بیت گوشت درین حال را بشو شخص متکلم تشبیه داده این استغاره

بالکنایه است و اثبات زبان که قوام متکلم باد است استغاره تخیلیه است
 مثال دیگر سنائی گوید بیت علی جمله زه می رفتند وین بر پائی هر کسی افتند
 درین وین را بدیدار و هر تشبیه داده و این استغاره بالکنایه است و لفظ پائی و
 بافتن که از لوازم مقوله دیبا و حریر است استغاره تخیلیه است مثال دوم
 چنانکه گوئی پنجه مرگ و فلان کسی فرود رفت و درین مرگ را بشو تشبیه داده
 و مشبه به را که مرگ شری است ذکر نموده این استغاره بالکنایه است و ناخن که
 اقتضا می نماید دارد و موجب تکمیل است برای مرگ که مشبه است اثبات
 نموده این استغاره تخیلیه است مثال سوم چنانکه گوئی زمام حکم و دست
 فلان است درین تشبیه حکم بنا بر آنکه از استغاره بالکنایه است و اثبات
 زمام که از لوازم غیر مقوله مشبه به است برای مشبه استغاره نموده
 و این استغاره تخیلیه است بقلم چندین نوشته شده بتاریخ

۱۹۵۱

در السعیل خانی چنانکه از بود برای کار کردن سکه است اختیار کرده
 چند ماه و در آنکه غیر است و از مردن آمده بتاریخ ۱۹۵۱
 بنزد ملاک است در هیچ کس بود برای خواب کردن از جاسی
 یکبار دیگر نرود و شب به یکدیگر چنانکه اندون خانه در گرمی و خوابگاه

۱۹۵۱

اللهم در اصل یا الله بود لفظ یا فخرت کرده و بهیچ مفتوح و شد و عونی او در آخر
 آورده الله در لفظ بهیچ معنی و برحق و در اصطلاح علم لذات الواجب الوجود
 المستجمع لجميع الصفات والکمالات و در اصل این اختلاف است نزد امام اعظم رحمه الله
 علیه بر اصل خود است زیرا که در ذات او تعالی تغییر نیست پس در لفظ اسم اسم ذات
 او بهیچ تغییر نیاید کرد و نزد پیرویه و قول است یکی آنکه اصل آن الاله بود همز
 بقاعده کسری فتن کرده و لام اولی را ساکن کرده و در لام دوم او غایب کردند الله شده
 و دیگر آنکه آن الله بود همز فتن کرده و لام اولی را ساکن کرده و در لام دوم او غایب کردند الله شده
 و لام در آورده و در لام جمع شده و اول را در ثانی ادغام کردند الله شده و هم نزد
 پیرویه اصل لفظ الله بود غایب از کسریته بالفتح که بعضی پوشیدن و در
 رفتن است پس داخل کرده و بر لا الف و هم زائد لازم غیر تکریم و
 ادغام جاری شده بحکم اسم علم و بحکم ارتجاس **الله** در اسم جمع
 استعمال کنند **الله** اکبر نام است قرین شرف و از چشم پروران آمده
 که در کنه و در کن اباد جاریست **الله** خرق عادت که از کار ظاهر
 شود و خرق عادت اول را کرامات گویند و خرق عادت بنی را بمعنی
 گویند **آغا** بمعنی خراوند و برادر کلان و این لفظ ترکیب است **انتقام** معنی
 جزا و پاداش **ادشاد** راه حق نمودن **اعتقاد** در دل گرفته و تسلیم کردن
 شده **اعتماد** کار اول و ثالث پرشت نکردن بر چیز **السناد** بالله
 تکیه دادن چه سده را یکی و نسبت کردن چه سده را یکی **فقه** جمع
 عقیده که پیوسته احق دانسته و در دل خود محکم گرفته است

عاشور در روز دهم محرم **مقلد** بضم میم و تاء و تشدید و در اصل
 عمل کنند بر قول کسی بفرموده و مجازاً بمعنی نقال آید **مرتبه** بهیچ و کن
 و وقت تا فوق آن و تشدید و ال مسلمه از اسلام و ملائی برگشته شده **مرید**
 متمم رو و سر کش و برون رونده از فرمان خدای تعالی و داند اخذ و بعضی
 بهیچ اراده کننده **مذلق** آن باشد که در ظاهر احوال و احوال مملایان
 کنند و در دل افعال و قول کافران کنند **کافره** بکسر کاف و پلو نشین
 چون بهیچ وین حق را بیدار شد و باسلام نمیکرد و کافره نشین **طاعوت**
 نام است و نام در سده **دلائل ثلاثه** در اصطلاح صوفیان مشافیه و فنا
 فی الرسول و فنا فی الله و نزد مقام است **چهار منزل** شریعت و طریقت
 و معرفت و حقیقت باشند **ملکوت** با فتح کسین بادشاهی و پروردگاری
 و قدرت و علم فرشتگان و با اصطلاح صوفیان عالم معنی که عالم ارواح است
 و بعضی و بعضی بعضی عالم غیب نوشته و در بعضی از رسائل تصوف منظور است که ملکوت
 مقام عبادت فرشتگان است یعنی طاعت و عبادت بقیه و بهیچ و در اینجا
 حاصل شود چنانکه مقام عبادت ملائکه است **جبر** بافتخیر عظمت و بزرگی
 و تکیه و در اصطلاح سالکان عالم عظمت و جلال اسرار صفات الهی و مرتبه وحدت
 رانند گویند که حقیقت محمدی است و تعلق بمرتبه صفات نیز دارد **عاسوت**
 عالم اجسام که دنیا و این جهان باشد و گاهی بمعنی شریعت و عبادت ظاهر را
 می آید **لاهورت** عالم ذات الهی است که سالک را در آن مقام فنا فی الله حاصل شود
 و مرتبه صفات جبروت و مرتبه اسرار ملکوت باشد و بعضی گویند که لاهورت در اصل

لا هو الا هو است و حرف تا زائد است و قانون عرب است که چون کلمات مفصله گویند چیز
خفته نمی بیند و چیز سر زاید کننده تا نامحدود مان محروم از حقیقت آن باشد پس
لا هو نفی است یعنی نیست بکلی صفات مرطبه افکار است و لفظ هو اسم
ذات است الا هو مطلق بکلی ذات حق این است و لا هو در اصل لغت مصدر است
بر وزن فعلوت ماضی از لا است چنانکه رغبه و رحمت و لا اله الا الله در اصل لفظ
الله است که ماضی از لیه است که یعنی پوشیدن و در پرده رفتن است **لا یزال**
دائم و یزال این صفت مضارع منفی است از باب فاعل کانت که برای استمرار
در صفت حقیقی واقع شده بحکایت اظهار کمال از برای او یعنی در زمانه ماضی
بیزوال بود و در زمانه حال نیز بیزوال است و در زمانه استقبال هم بیزوال است ۱۲
نبوت بفرستادن و تشبیه و او خبر دادن و پیغمبر **رسول** فرستاده شده و یعنی
نبی که صاحب کتاب اله باشد **رسول** بمعنی فرستاده شده و بمعنی پیغمبر که
صاحب کتاب باشد بکلیت نبی که آن اعظم است خواه صاحب کتاب باشد
خواه نباشد و لفظ رسول بمعنی قاصد و بیک نیز مستعمل است **رسول** جمع رسالت
نبی فعل است بمعنی فاعل اگر مشتق از نباست که بمعنی خبر دادن باشد پس نبی
بمعنی خبر دهنده بود یا مشتق نبو که علو و ارتقا باشد چون مرتبه نبی از دیگر
مخلوقات ارفع و اعلی است نبی گفته و نبی نام است خواه صاحب کتاب باشد
خواه نباشد و رسول خاص است آنکه صاحب کتاب باشد **نبی** بفاصلی
قرآن و مصحح و کلام الهی را گویند **خبر** بمعنی کشیدن اعم است بپوشیدن یا
فاظه فارسی و عربی در دره که پهنای جنبه های گویند و در برهان بمعنی خبر
نویسنده **بیتلی** بکاف مراد غنودگی که بمعنی اولیها گویند و مقدمه فریب
کس بقتله کاهلی کسی اعضا **غشیا** بالفتحین و مانند شوری و دل

یعنی لغات طبعی بر روی میل کنند از حرکت **قشعر** تا کاه موی
بر بدن خاستن از دیدن شیء مهمیب یا از تشنه شدن بکوه **خله** بفتحه
اول و ثان در دلت چون حد و حدود آن خلایق در عین مرتبه
بفتح ما گویند **دهن** زود پخته که درین بافته بمعنی زود گردن و
گردادن است و راه حق نمون **ترجی** امید آمدن شدن **تجنی** آوردن
و خواست داشتن **تغشیف** صفت کرد و نوا نوا گردانیدن
و جدا ساختن لغت نوع را از بعضی و در بعضی کتب چنین نوشته اند که تغشیف
نوع نوع رفتن و جمع کردن ماضی از صفت که با نکر است **تالیف**
در چیز یا چیز را با هم پیوستن و ربط دادن و بمعنی جمع کردن یا ترکیب
و گاهی تالیف که مصدر است بمعنی اسم مفعول نیز می آید در تفسیرات کتابی
باشد که در آن از چند کتب مطالب شتی را جمع نموده باشند و این استعاره است
از کتب لغت و تشو و **مجتبه** بالضم میم و کسر با حروف کشیده و راه صواب
پیدا کننده **مجتبه** بفتح فزان کار سازنده و کوشش کننده **لیت** کلمه
ایست که وقت آرزوی چیزی گویند بفارس ترجمه آن کاش باشد و
بعضی نوشته اند که لیت برای آرزوی چیزی است که ناممکن باشد **لعل**
حرف ترجی است بمعنی امید چیزی است که حصول آن ممکن باشد و گاهی بمعنی
شاید آید **مجان** در لغت راه و جای گذشتن و عند حقیقت را گویند
و معنی ناله که در غیر معنی حقیقی خود مشتعل شود و معنی موهوم نوع
حقیقی آن مژول شده باشد بلکه در معنی موهوم نوع و غیر موهوم عکاسه

مشابهت یا ظرفیت یا سببیت و غیر آن محقق باشد چنانچه فردا اصل
 بعضی حیوان نامشروع است و علاقه اش به شریعت که حاکم باشد بر مرداحق
 اطلاق کند و علاقه ظرفیت چنانچه خوان خواسته یعنی طعام خواسته پند
 القیاس چون بیان اقلام می زحالی از تلهیل و تعلیف نبود برای
 مثال آن باین قدر بس نمود **اصول** راه بر و راه نرا و در اصطلاح این
 عبارت است از آنکه که لازم آید از دست و دست چرخ و دیگر
 اصطلاح امیال بول رگور را گویند که طیب مرفی بی از ان معلوم
 کند

انکه **سوز** **حطی** **طین**

سعی **قریش** **شخت** **خند** **خند**

بقلم جناب زعفران اصلری داخله شری نهری صلوات برکات تهنات
 کرک قوم بشر خیل سکونت حال اسفیل خانزکون که پیراست
 آنکه در روزی سکونت کرده شش یا هشت سال در قریه
 شاه یاز سکونت اختیار کرده یک سال در قریه چهار سال در
 اشقار بوی برای کار کردن و دوائی کردن حاضری آنکه بخود علاج کرده

برکت برودت رطوبت بد آن **+** چنانچه بیست از اخلاط عیان
 سوزش تشنگی زردی شده اندام **+** زردی را حمت یا قشیر هر زمان
 اگر گرم باشد زافز و خون **+** اگر سرد باشد زافز و خون **+** اگر سرد باشد زافز و خون
 کند که خواست بپوش فاه بشر **+** بد که سرخ باشد و سرخ زبان
 و نعل بشر عضو کسل کایلی **+** آید خون زردی زمین و نه ان
 سبب آن می را اگر زیادت صفرا بود **+** زبان و بدن زرد باشد عینان
 زبان و بینی خشک باشد درشت است تشنگی تلخی شده در دهان
 همیشه اشتها می طعام را ضعیف **+** دیگر قشره چسبنه غشیان
 برودت تا بود سوزش تشنگی **+** سیاه یا سپیدی بدن رویشان
 اگر افزود بلغم و ریه بر دشته **+** بدن سرخ باشد سفید تا بیان
 چرخش سرد باشد و بیضم ضعیف **+** آردوغ ترش دارد با انوم خوانان
 لعاب دهان شده کند می خواست **+** آب بینی سرخ غیر سوزان
 در ریه سرد می اگر افزود سودا **+** لاغری بسیار بدن در رسان
 که فکر غلیظ دم بود **+** اشتها کاذب یا مریه خله تام بیان
 نشان رطوبت سستی در اندام **+** سخاوت ز خشکی گوشت حلیمان
 رطوبت اگر با حرارت همراه شده **+** نش تش مقدم گذشت خود بخوان
 رطوبت اگر با برودت یکی شده **+** آثارش چسبنه مریه شود در بیان
 خشکی و خشکی نشان بیست **+** بلاونقی لاغری در ابد آن

۱۱۷
یا قاضی
بسیار مظلوم کننده

۱۱۸
یا قودوس
دوست دار نیکان

۱۱۹
یا محیی
زنده کننده

۱۲۰
یا قیوم
سودمند کننده

۱۲۱
یا آجد
بزرگوار کننده

۱۲۲
یا بزر
نور مطلق

۱۲۳
یا حکیم
صاحب حکمت

۱۲۴
یا علیم
بردار

۱۲۵
یا حافظ
اور حفظ کننده
۱۲۶
یا قری
بی نیاز کننده
۱۲۷
یا مبین
اور دولت مند

۱۲۸
یا مقسط
عطا کننده

۱۲۹
یا رشید
راست تقدیر

۱۳۰
یا قیوم
پایند همیشه

۱۳۱
یا قهار
جلی پرور

۱۳۲
یا نور
روشن کننده
اور نور ظاهر و باطن

۱۳۳
یا لوف
در گذارنده

۱۳۴
یا صبور
جلدی کننده

۱۳۵
یا احد
تنها بخدائی

۱۳۶
یا الله
معبود

۱۳۷
یا مکیب
صاحب غرور

۱۳۸
یا علی
برتر از همه برتران

۱۳۹
یا هادی
راه نماینده

۱۴۰
یا واجد
بی نیاز کننده

۱۴۱
یا نعیم
نعمت دهنده

۱۴۲
یا عزیز
عزت دهنده

۱۴۳
یا قهار
عصب کننده

۱۴۴
یا جلیل
بزرگان

۱۴۵
یا مانی
پس از همه خلق بماند

۱۴۶
یا کریم
کاروان

۱۴۷
یا قهار
زبان کننده

۱۴۸
یا جبار
زور کننده

۱۴۹
یا مدد
خواه کننده

۱۵۰
یا قاضی
قضیه کننده

یا قوی
قدرتی و سلطان درستی

یا مبین
دو بار پیدا

یا مبین
ابتدا تا خلق پیدا

یا مبین
مردا کننده

یا حاکم
و درستی و قضا

یا قادر
بیازنده او قضا

یا مقدر
توان و تقدیر کننده

یا مقدر
پاداش گیرنده

یا مقسط
دادگر و عدل

یا ذا الجلال
صاحب بزرگی

یا مالک الملک
مالک همه خلقت

یا مانع
بازدارنده او

یا وارث
میراث گیرنده

یا الله
معبود برحق

یا مالک
بادشاه مطلق

یا و احد
تنها بخدا

یا لا اله الا الله
آنکه و الهام موجود باشد

یا قهوس
بادشاه پاک

یا خالق
آست کننده

یا مقدر
تقارنده صورت

یا عظیم
دانه بر همه چیز

یا سمیع
شنونده

یا بصیر
بیننده

یا عدل
و عدل کننده

یا عظیم
بزرگوار

یا قهر
قهر و دانه بر همه چیز

یا عظیم
فراوانه بزرگوار

یا مقدر
توان و قدرت دهنده

یا قسیر
فراوانه کننده

یا منیع
نعمت دهنده

یا مجیب
قبول کننده دعا

یا یار
فراوانه کننده خلق

یا جاسع
فراوانه کننده اوقات

یا شفیق
اورعظم والا

یا مقدم
انرا پیشه هست

یا سوف
همیشه فرایند

یا قاضی
گوام راست

یا اول
آنکه همیشه بود

یا آخر
آنکه همیشه بود

یا قاهر
بیدار کننده بین

یا مستغنی
بزرگ و برتر

یا یاطین
پوشیده از جان و تن

یا اکرام
صاحب بزرگی

یا غنی
بلی نیار

یا باری
افریننده نادر

یا کریم

یا قاری

۴ —————
۱۹۲۱

اول اسمای جمالی که آنرا اسمای رحمت نیز گویند و دوم اسمای
جلالی که آنرا اسمای هیبت نیز گویند سوم اسمای مشترک که
جمالی و جلالی هر دو اند ۱۲ القلم جنتی و رفیع و اعلی و خلد
شئی و نفی ضلع که ما کتبه نه که ک کجیل کسر و داگ
مکتوبت حالا اسمعیل خاثر فاضل بمقام که کتبه میراست

۴ —————
۱۹۲۱

یا وافی
وعده و وفا

یا مقبول
عبادت آل لائق

یا القیل
دنده وار کاهولک

یا ادا
یا ادا بشم

یا قاضی
آنکه قاضی بر ذات

یا قودیم
سبب سبب مطلق

یا غنی
پرده پوشیده

یا حجت

یا هنان
رحمت آنکه نیوال

یا ستان
اهلان رکب نیوال

یا و یان
بدل دینوال

یا علام
و سبب علم و الا

یا مفضل
خاکه کر نیوال

یا غفران
بخشنه و الا

یا مستعان
مدد کر نیوال

یا حافض
فرورنده

یا مفضل
خداوند بزرگوار

یا منیر
نعمت دهنده

یا نصیم
نعمت دهنده

یا رب
پروردگار

یا معلی
برتر از همه

یا برهان
ظاهر

یا سلطان
صاحب غلبه

یا یحیی
پاک هست

یا قاضی
پورا کر نیوال

یا کافی
کفایت کر نیوال

یا حبیب
بهت دوست

یا قاضی
صاحب کمال

محمد

احمد

فايد

محمود

قاسم

عاقب

فاتح

فاطم

فاشر

تاج

دارع

سراج

رشيد

منير

بشير

نذير

هاد

مهدي

رسول

نبي

طه

يس

نزيل

مدرش

شفيع

حليل

كليم

حيب

مصطفى

مرتضى

مجتبي

مختار

ناصر

منصور

قاسم

فاظ

شهيد

عادل

حكيم

نور

حجة

برهان

الطحي

مؤمن

مطيع

مذكر

واعظ

امين

صادق

مصدق

تاطق

صاحب

مكي

مدني

عربي

هاشمي

تهامي

حجازي

تهامي

قرشي

مصري

امي

عزيمي

حليص

رَنُوقٌ رَحِيمٌ يَتِيمٌ غَنِيٌّ

جَوَادٌ فَتَّاحٌ عَالِمٌ طَيِّبٌ

طَائِرٌ مُطَهِّرٌ حَاطِبٌ فَصِيحٌ

سَيِّدٌ مُتَّقِيٌّ إِيَّاهُ بَارِئٌ

شَافٍ مُتَوَسِّطٌ سَابِقٌ مُقَصِّدٌ

مَهْدِيٌّ فَحٌّ مُبِينٌ أَوَّلٌ

آخِرٌ ظَائِرٌ بَاطِنٌ رَحْمَتٌ

مَحَلٌّ مُحَرَّمٌ أَمِيرٌ تَائِبٌ

شَكُورٌ قَرِيبٌ مُنِيبٌ مُبْلَغٌ

طَمَسٌ حَسَمٌ حَسِيبٌ أَوَّلٌ

اسماء الحسنی شروع شدند

یا الله یا رحمن یا رحیم
مهر بان درونی صانع
یا رحیم اودنیات
یا رحیم اودنیات

یا مالک یا قدوس
بادشاه پاک
یا مالک بادشاه
یا سلام همیشه قائم
یا عیب

یا مؤمن یا متین
ایمن کننده گواه راست
یا مؤمن ایمن کننده
یا عزیز عزت دهنده

یا جبار یا متکبر
دور کننده صاحب غرور
یا جبار دور کننده
یا خالق یا خالق

یا باری یا منصور
ایمن کننده و تائید کننده
یا باری ایمن کننده
یا غفار یا غفار

یا قهار
عقب کننده

یا فتاح
کش بینه

یا باسط
فراخ کننده روزی

یا معز
عزیز کننده

یا بصیر
بیننده پنهان

یا لطیف
و مهربان

یا عظیم
خداوند بزرگوار

یا وحاب
پوشیده اورد بخشنه والا

یا علیم
داننده همه چیز

یا حافظ
نگهدارنده

یا نزل
خوار کننده

یا حکم
دولت لغتار

یا خیر
خیر دار همه چیز

یا غفور
آمرزگار و بخشنده

یا رزاق
روزی دهنده

یا قابض
روزی اورد قبض

یا رافع
عزت دین والا

یا سمیع
شنونده

یا عدل
دادگر

یا حلیم
بردار

یا شکور
سپاس دارنده

یا علی
برتر از همه برتران

یا حسیب
صاحب کننده

یا رقیب
نگهبان مطلق

یا حکیم
صاحب حکمت

یا باعث
انگیزنده خلق

یا وکیل
کاروان

یا ولی
یار نیکان

یا قیظ
نگهدارنده

یا جلیل
بزرگوار بزرگان

یا مجیب
جواب کننده دعا

یا ودود
دوست دار نیکان

یا شهید
گواه راست

یا قوی
خداوند طاقت

یا مبید
ابتدا نا خلق را

یا مقیط
دقت دهنده

یا کریم
و سخاوت کننده

یا واسع
فراخ دهنده

یا مجید
بزرگوار از همه

یا فاق
گواه راست

یا متین
توانه

یا مصید
دوبار اید

يَا مُجِيبِي

زنده کننده

يَا قَيُّوْمُ

پاينده هميشه

يَا وَاحِدُ

تنها بخداي
تنها سازنده

يَا صَمَدُ

بي نياز

يَا مُقَدِّمُ

از هميشه پيش

يَا آخِرُ

آنكه هميشه باشد

يَا وَاحِدُ

برتر بقدرت

يَا مُمِيتُ

مردود کننده

يَا وَاجِدُ

يکتا سازنده

يَا آخِذُ

تنها بخداي

يَا قَادِرُ

همه خلق را بيارنده

يَا مُؤَخِّرُ

هميشه فراهم مانده

يَا طِنُ

پوشيده از چهره ننگي

يَا مُتَعَالِي

بزرگ

يَا حَيُّ

هميشه زنده

يَا مُجِدُّ

بزرگي کننده

يَا صَدُّ

و خداوند تعالي

يَا مُتَقَدِّرُ

و تقدير کننده

يَا اَوَّلُ

آنكه هميشه بود

يَا ظَاهِرُ

پيدا کننده هستي

يَا بُرُّ

نموده را مطلق

يَا تَوَّابُ

قبول کننده

يَا رَؤُوفُ

در گذر کننده

يَا اَكْرَمُ

خداوند بزرگي

يَا غَنِيُّ

بي نياز

يَا مُنْعِ

باز دارنده

يَا نُورُ

روشن کننده

يَا بَاقِي

بقي از هم از

يَا كَبِيرُ

بزرگوار

۵۵

يَا مُنْقِمُ

پاداش گرنده

يَا مُلْكُ الْمَلِكِ

ملک همه خلق

يَا مُقْسِطُ

عدل کننده

يَا مُغْنِي

بي نياز کننده

يَا خَافِ

زيان کننده

يَا هَادِي

راه نماينده

يَا وَارِثُ

ميراث گرنده

يَا صَبُورُ

صبر کننده بر عذاب

يَا عَفُو

معاف کننده گناه

يَا ذُو الْجَلَالِ

خداوند بزرگي

يَا جَامِعُ

فراهم کننده

يَا مُقْطِنُ

عطا کننده

يَا نَافِعُ

سودمند کننده

يَا بَدِيعُ

افریننده تادر

يَا رَشِيدُ

راست لطيف

يَا حَمِيدُ

بزرگوار

۵۶